

Jan Viktora

Jan Viktora se narodil 19. ledna 1931 v Devinske Nove Vsi na Slovensku. Pochází z pěti dětí. Matka byla bez zaměstnání, jelikož se starala o rodinu. Jeho otec působil jako legionář v Masarykových legiích v Itálii. Po první světové válce se otec vrátil na Slovensko, kde měl nárok na státní službu – toho také využil.

Roku 1936, kdy pan Viktora vyšel třetí třídu základní školy, se rodina přestěhovala do Brna. Zde kvůli nedostatku bytů bydlela celé čtyři měsíce ve vagónech na nákladním nádraží. Po uplynutí této doby se rodina nastěhovala do nádražního bytu s výhledem na nádraží – zde pan Viktora chvíli pracoval. Z okna i přes zákaz občas pozorovali transporty Židů. Na utlačování Židů si dodnes pamatuje, jedné rodině dokonce nevědomě pomáhal.

Se svými spolužáky navštěvoval Sokola. Ten byl ale za komunismu zakázán, a tak se vytvořil lyžařský klub, který později komunistický režim taktéž zakázal. Jan Viktora v Brně na Zvonařce navštěvoval základní školu, kterou dostudoval a roku 1946, zanedlouho po smrti jeho otce, přešel na Baťovu školu práce, kde se učil ševcem. Aby mohl studovat tuto školu, musel bydlet na internátě. Postupem času se tam stal vychovatelem. V osmnácti letech už byl z pana Viktory zručný švec s praxemi v továrnách. Chvíli pracoval také v Brně.

Za svůj život potkal mnoho známých tváří, například Emila Zátopka nebo Gérarda Philipa. Díky své ženě získal rovněž nové známosti, převážně osobnosti z Baťovy rodiny.

Nerad vzpomíná na kruté bombardování, které zažil jak v Brně, tak ve Zlíně. Týdny musel přežívat ve sklepě a ani tak se zcela nevyhnul bombě. Nyní žije poklidný život na Jižních Svazích ve Zlíně.